

Ved 1. behandling fik lovforslaget en overvejende velvillig modtagelse af ordførerne fra S, V, RV, KF, SF og KrF. *Erlendsson* (FP) kunne støtte tanken om at indplacere de psykiatriske afdelinger i det almindelige sygehusvæsen, men så med skepsis på lovforslagets hensigt om at overlade disse opgaver til amtskommunerne, der efter fremskridtspartiets opfattelse var et overflødigt mellemed i vort folkestyre. *Erlendsson* mente tillige, at der ikke kunne opnås besparelser ved en gennemførelse af loven. *Kaj Hansen* (DKP) var ikke principielt modstander af, at statshospitalerne og de psykiatriske afdelinger blev underlagt amtskommunerne, men var betænkelig ved, at dækningen af udgifterne til hospitalsvæsenet under amterne skulle ske på basis af bloktilskudsordningen. DKP var principielt imod bloktilskudsordningen og var desuden af den opfattelse, at bloktilskud ikke var velegnede inden for sygehussektoren og slet ikke til de meget komplicerede hospitalsafdelinger, der her var tale om.

I den af kommunaludvalget afgivne betænkning blev lovforslaget indstillet til *vedtagelse* med et af indenrigsministeren stillet ændringsforslag af mere teknisk karakter af et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget). Der blev dog af et mindretal inden for flertallet afgivet følgende mindretalsudtalelse:

„Et *mindretal* inden for *flertallet* (det radikale venstres, socialistisk folkepartis, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) ønsker at give udtryk for, at den foreslåede integration af det psykiatriske og somatiske hospitalsvæsen åbner mulighed for en bedre planlægning og prioritering af opgaverne inden for det samlede sygehusvæsen. Det påpeges dog, at rigshospitalets psykiatriske afdeling såvel som rigshospitalets øvrige specialer må henføres til samme regie for at kunne indgå i landsplanlægningen af specialer samt af undervisningen i forbindelse med lægeuddannelserne i København, Århus og Odense. Da der bør tages ligeligt hensyn til alle landsdele, og da enkelte specialer kun forefindes ét sted i landet, tillægger man det stor vægt, at landsdelsspecialerudvalgets betænkning snarest kommer til at foreligge, idet denne må blive udgangspunkt for den videre drøftelse af sundhedsvæsenets opbygning og prioritering af opgaverne.

Da det altid vil være fordelagtigt for en amtskommune at have en institution med tilhørende personale placeret inden for sine grænser, og da en institutions beliggenhed er af afgørende betydning for det omliggende samfund, ønsker man endelig at påpege, at de 3 amtskommuner, der ikke har noget statshospital, burde have været yderligere tilgodeset med hensyn til fordelingen af statstilskuddet.“

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstillede lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

„Lovforslagets gennemførelse betyder økonomisk ulige betingel-